

§ 4.

Justitsministeren udnævner til at bistaa Udvalget med Gældsordning efter nærværende Lov i en eller flere Retskredse det fornødne Antal Mænd, som forener Regnskabskyndighed med nøje Kendskab til Landbrugsforhold, som f. Eks. Landbrugs- eller Regnskabskonsulenter. Skifteforvalteren fastsætter Vederlaget for deres Arbejde, jfr. § 57.

Justitsministeren kan, hvor Forholdene gør det ønskeligt, sammenlægge flere Retskredse eller Dele af saadanne og som Følge deraf i Stedet for Skifteforvalteren udnævne en Formand, der er i Besiddelse af den efter Justitsministerens Skøn fornødne Retskyndighed.

§ 5.

Udvalget har inden 3 Dage efter Modtagelsen af de i § 2 ommeldte Oplysninger eller, om dette ikke kan ske, snarest muligt derefter at afholde et Møde, hvortil Fordringshaverne har Adgang. Hvis efter Stemningen paa dette Møde eller af andre Grunde hele Udvalget finder det overvejende sandsynligt, at en frivillig Akkord mellem Skyldneren og samtlige hans Kreditorer let og uden at medføre nogen Forringelse af Boets Midler lader sig ordne, kan Skifteforvalteren efter Skyldnerens Børgering fastsætte en kort Frist til Iværksættelse af et Forsøg herpaa, hvilken Frist efter Omstændighederne kan forlænges.

§ 6.

Hvis Skyldneren inden Fristens Udløb møder med Tilslutning fra samtlige bekendte Kreditorer til en Ordning, kan Udvalget ved enstemmig Kendelse godkende Ordningen.

§ 7.

Hvis Skyldneren ikke inden Fristens Udløb opnaar Tilslutning fra samtlige, men dog fra mindst 90 pCt. af de bekendte Kreditorer baade i Henhold til Tal og Vægt, kan Skifteforvalteren ved anbefalet Brev give de Kreditorer, der ikke har tiltraadt, Meddelelse om Sagens Stilling og Tilkendegivelse af, at Sagen efter 3 Dages Forløb vil blive optaget til Kendelse.

§ 8.

Hvis Gældsordningsforslaget i det i § 7 omhandlede Tilfælde gaar ud paa at yde mindst 50 pCt., kan Udvalget ved enstemmig Kendelse, der ikke kan appelleres, beslutte at godkende Ordningen med forbindende Virkning for samtlige Kreditorer.

§ 9.

Naar Gældsordningskendelse er opnaaet i Henhold til §§ 6 og 8, kan Udvalget gøre Indstilling om Laan, som maatte være fornødne til Ordningens Gennemførelse.

§ 10.

Finder Udvalget ikke tilstrækkelig Anledning til, at et saadant Forsøg (§ 5 og § 7) gøres, eller strander Forsøget, afgør Udvalget ved Kendelse, om Ordningsforhandling skal aabnes og paa hvilket Grundlag.

Efter Omstændighederne kan Formanden derhos forlange Sikkerhed stillet for de med Forhandlingen forbundne Omkostninger, der ikke dækkes ved det i § 2 omhandlede Forskud.